

[Handelsministeren.]

nogen strøm af landbrugsvarer her til landet. Man kan ikke tænke sig, at vi på dette område, hvor vi er så konkurrencedygtige, skulle blive udsat for indførsel fra andre lande.

En vis betydning ville det nok have, hvis gartnerierhvervet kom ind under en liberalisering, men man er altså også hidtil meget tilbage for at gøre dette. Jeg har dog indtryk af, at der inden for gartnerierhvervet er noget delte meninger herom.

Det ærede medlem hr. Weikop var inde på spørgsmålet om varedirektoratets skæbne. Jeg er for så vidt ikke uenig med det ærede medlem, der spøjte en lille smule med, at det jo ikke kunne være nogen større reform, at man satte et nyt dørskilt på. Nu har det altid forekommet mig, at der bør være en vis overensstemmelse mellem, hvad der står på døren, og hvad der foregår bag døren. Navnet „direktoratet for vareforsyning“ har vel egentlig i en årrække været en ejendommelig betegnelse; det var en rimelig betegnelse under krigen, men her i de senere år er det dog alligevel lidt svært at kalde en institution, hvis hovedopgave det er at holde varerne ude, for direktoratet for vareforsyning, så allerede af den grund synes jeg nok, der kunne være grund til navneforandring. Men der er for mig en anden grund, og det er, at denne institution nu er ved fuldstændig at skifte karakter. Til selve betegnelsen direktoratet for vareforsyning er knyttet betragtninger, knyttet tanker om en meget stor, indgribende institution, og nu bliver den jo en yderst beskeden institution. Vi har da også båret os sådan ad før. Først hed den valutakontoret; da det voksede, blev det til valutacentralen, og da krigen kom og gav det nye opgaver, blev det til direktoratet for vareforsyning, så nu, da det bliver et kontor af meget beskedent omfang og med beskedne opgaver, er det vel rimeligt at give det en betegnelse, der svarer dertil; men det er klart, at hvad man kalder tingene, aldrig kan være det afgørende.

Det glædede mig, at der fra forskellig side i går blev givet udtryk for, at man måtte søge at finde en rimelig løsning på de menneskelige problemer, der dukker op i forbindelse med den betydelige reduktion af varedirektoratets personale.

Det ærede medlem hr. Weikop var meget ivrig for, at jeg på enhver måde skulle undersøge administrationen og se til, at den blev af lavest muligt omfang. Jeg tror, jeg kan tilsige det ærede medlem, at det vil jeg gøre. Jeg vil forsøge at holde administrationen nede, men jeg tror også, det ærede medlem vil være enig med mig i, at den administration, der nu skal gennemføres, skal gennemføres ordentligt, og at man skal have det personale, der nu engang skal bruges. I denne forbindelse nævnte det ærede medlem specielt prisloven. Det er jo givet, at denne lovs betydning bliver mindre. Når der kun er få varer under importregulering, bliver der også kun få varer at undersøge, og prislovens § 2 vil få meget ringe betydning i fremtiden. Det er et område, der af sig selv vil sygne hen, men prisloven indeholder jo også andre bestemmelser. Jeg er dog ikke uvillig til at drøfte, om der kan foretages ændringer; jeg tror i og for sig, de er overflødige, men det kan vi jo drøfte i det udvalg, der utvivlsomt bliver nedsat.

Det er altid en glæde at konstatere, at der her i det høje ting er medlemmer, der virkelig følger med i, hvad der sker ude i erhvervslivet, og som er klar over, når de store problemer foreligger; det fik vi jo et eksempel på i går, da det ærede medlem hr. Anker Lau kom med det store problem om de 3 lommeværklæder på det lille Disneydyr. Det var et af de problemer, der virkelig måtte ryste én. I et sådant tilfælde havde altså nogle importører henvendt sig først til tolderne og fået ét svar, dernæst til synderne i varedirektoratet og fået et andet svar. Det er selvfølgelig beklageligt, at man fik to forskellige svar; men er det trods alt egentlig ikke en kompliment til dansk administration, at det ærede medlem hr. Anker Lau ikke kunne finde nogen større ting at klage over end det lille dyr med 3 lommeværklæder på?

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen rejste et spørgsmål, som jeg har indtryk af at det ærede medlem har rejst adskillige gange i tidens løb, nemlig spørgsmålet om hjemdragningen af den fremmede valuta. Det ærede medlem rejste også spørgsmålet for 2 år siden, og jeg svarede på det dengang. Jeg vil foreslå det ærede medlem at læse i Folketingstidende 1957-58, sp. 1541. Jeg